

Konspekt szkółki niedzielnej

1 NIEDZIELA ADWENTU

Główna myśl: Dobra droga

Tekst: Hebr 10,19-25 – Zachęta i ostrzeżenie

Wiersz przewodni: Ef 5,1

„Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane”

Cele:

Dziecko wie, że zaczął się czas adwentu.

Dziecko rozumie, co to znaczy wejść na Bożą drogę.

Dziecko zostało zachęcane do tego, aby iść Bożą drogą.

Dziecko wie jak wytrwać na Bożej drodze.

I. Wstęp

Droga – układanka

Pomoce: zrobiony lub narysowany wieniec adwentowy; droga składająca się z elementów układanki (na dużym arkuszu papieru rysujemy kontury drogi, którą następnie rozcinamy tworząc układankę; dla młodszej grupy przygotowujemy łatwiejszą układankę z większymi elementami, natomiast dla starszych przygotowujemy układankę z większą ilością elementów).

Przebieg: zadaniem dzieci będzie ułożyć rozsypaną układankę (dajemy dzieciom trochę czasu; młodszym można pomóc; poszczególne elementy przymocowujemy masą mocującą do tablicy). Prowadzący szkółkę niedzielną zadaje pytania dzieciom: *Co powstało po ułożeniu układanki? Co to może być?* (odpowiedzi dzieci). *Tak, powstała droga.*

Podsumowanie: Prowadzący szkółkę zadaje dzieciom pytania: *Dzisiaj będziemy mówić o drodze. Z czym kojarzy wam się droga? Do czego służy droga?* (odpowiedzi dzieci) *Tak, macie rację, droga prowadzi nas do celu, do którego zdążamy, do celu, do którego pragniemy dojść. Jak co roku o tej porze, stoimy dziś na początku pewnej drogi, która prowadzi nas będzie do Pana Jezusa. Dziś właśnie zaczyna się pewien szczególny i niezwykły czas w roku – CZAS ADWENTU, który, jak pewnie wiecie, trwa cztery tygodnie (zapalamy lub rysujemy płomyk na pierwszej świecy wieńca adwentowego). Zaczyna się Adwent – czyli czas oczekiwania na przyjście Pana Jezusa. Mam nadzieję, że będziecie o tym zawsze pamiętali. Chciałabym/Chciałbym, żebyśmy teraz wrócili do naszej drogi (pokazujemy na ułożoną drogę). Gdzie można dojść drogą?* (odpowiedzi dzieci) *Drogą można dojść w różne miejsca. Jeżeli wybierze się odpowiednią, dobrą drogę, to można dojść tam, dokąd się chciało. Lecz można też wybrać złą drogę i wtedy można się zgubić, dojść nie tam, dokąd się zamierzało. Nasza dzisiejsza droga oprócz tego, że wskazuje nam kierunek do Betlejem, do stajenki, będzie nas prowadziła do najwspanialszego miejsca. Tym miejscem jest niebo, tam gdzie przebywa sam BÓG.*

II. Szkółka

Pomoce: przymocowana do tablicy droga ułożona przez dzieci; Biblia; symbol Boga – trójkąt z napisem BÓG; krzyż, serce, kościół, człowiek (obrazki są zamieszczone na końcu jako „Pomoce do szkółki”), masa mocująca.

Przebieg: Podczas prowadzenia szkółki na przymocowaną drogę będą przyklejane kolejne obrazki – pomoce.

1. **Pan Bóg zaprasza** – (na górze drogi mocujemy trójkąt z napisem BÓG). Osoba prowadząca szkółkę mówi: *Pan Bóg zaprasza każdego, aby szedł Jego najpewniejszą i najlepszą drogą. Ta droga jest otwarta i dostępna dla każdego. Jest otwarta i dostępna dla każdego, bo Pan Jezus przyszedł na ziemię, umarł tutaj dla nas i za nas na krzyżu. Pan Jezus stał się dla nas drzwiami, przez które możemy przyjść do Boga. Drzwiami, które wpuszczają nas na Bożą drogę (przyczepiamy na początku drogi „krzyż”).*
2. **Jak wejść na Bożą drogę?** – *Co to znaczy iść Bożą drogą? (odpowiedzi dzieci) Iść Bożą drogą, to kroczyć z Bogiem, tak jak dziecko, które trzyma się mocno ręki rodzica, żeby się nie zgubić ani potknąć. A jak na tę drogę wejść? Żeby znaleźć się na tej drodze należy przeprosić Pana Boga za zło, które wyrządziłaś/wyrządziłeś. Tzn. przeprosić za złe słowa, które powiedziałaś/powiedziałeś albo różne inne złe rzeczy, które zrobiłaś/zrobiłeś. Przeproś Boga za to wszystko i poproś, żeby On prowadził cię tą właściwą drogą, Bożą drogą (Obok krzyża przyczepiamy obrazek człowieka. Można dzieciom powiedzieć, że to może być każdy z nich, może to być Renia, Zbyszek itd.).*
3. **Jak się zachować na Bożej drodze?** – *A co należy robić idąc drogą z Bogiem? Dzisiejszy fragment biblijny jest pewnego rodzaju przewodnikiem. Przewodnikiem, czyli instrukcją, która pokazuje co trzeba robić i jak iść.*
 1. (starsze dzieci mogą przeczytać wiersz 23, młodszym ten wiersz czyta osoba prowadząca szkółkę) *Po pierwsze na tej drodze mamy mocno trzymać się Jezusa, bo On wskazuje nam właściwą drogę, pokazuje na to co jest dobre i pewne. Słowo Jezusa jest zawsze prawdziwe, a to co obiecał, zawsze się spełnia. Jeśli pójdziemy z Nim, na pewno dojdziemy do celu, choć może się zdarzyć, że nie zawsze będzie łatwo. Czasami mogą się pojawić jakieś trudności. Trzymając się Bożej, mocnej ręki na pewno dojdziemy do celu. A tym celem jest Królestwo Boże.*
 2. (ochotnik czyta wiersz 24, młodszym dzieciom tekst czyta osoba prowadząca szkółkę) *Po drugie. Uwaga! Na tej drodze, jak to bywa na drogach, nie jesteśmy sami. Dlatego też zawsze mamy być dobrym przykładem. Mamy zauważać innych, a nie patrzeć tylko na siebie czy interesować się tylko sobą (mocujemy do drogi serce). Mamy być dobrym wzorem dla rodzeństwa, dla rodziców, dla kolegów. To nie szkodzi, że jesteś najmłodszy w rodzinie, masz być dobrym przykładem. To nie szkodzi, że jesteś na razie małą dziewczynką, też możesz dawać przykład. Mamy jedni drugich zachęcać do tego, by okazywać sobie szacunek, miłość, aby sobie nawzajem pomagać. Tego wszyscy potrzebujemy. Czy wyśmiewając innych dajemy dobry przykład? (odpowiedzi dzieci) Oczywiście, że nie. Czy Pan Jezus tak postępował? Nie! Chcę wam powiedzieć coś ważnego: Zanim coś powiesz, coś zrobisz, to proszę pomyśl: Co powiedziałby, jak zachowałby się będąc na twoim miejscu Pan Jezus? Czy na Bożej drodze jestem dobrym przykładem?*
 3. (ochotnik czyta wiersz 25, młodszym dzieciom czyta prowadzący) *I wreszcie po trzecie. Czytamy tutaj: „Nie opuszczajcie wspólnych spotkań”. O jakie spotkania chodzi? Czy może chodzi tu o wspólną grę w piłkę czy granie na komputerze? Nie, to nie takie spotkania ma na myśli autor tych słów. On mówi tu o spotkaniach, na których możemy poznawać Boże Słowo, poznawać Bożą wolę. Jakże to mogą być spotkania? Macie jakieś propozycje? (odpowiedzi dzieci). Tak, macie rację – nabożeństwa, szkółki niedzielne, chórki, Dni Dobrej Nowiny, rekolekcje. Uczestnicząc w takich spotkaniach okazujemy miłość do Boga, do ludzi. Pan Jezus zachęca nas, aby chodzić na takie spotkania. Dzięki temu, że spotykamy się, możemy sobie wzajemnie pomagać, wspierać się, gdy jest nam ciężko, gdy pojawia się jakiś problem, trudności. Razem łatwiej jest je pokonać. Potrzebujemy siebie nawzajem.*

III. Zakończenie

Dzisiaj mogliśmy choć trochę poznać Bożą drogę i dowiedzieć się jak należy się na niej zachowywać, jak nią chodzić. Czy idziesz Bożą drogą? Drogą, którą otworzył dla nas Pan Jezus, a która prowadzi do Boga, do Jego Królestwa? (można wskazać na drogę, która została ułożona podczas szkółki)
Jeżeli jeszcze nie, to pamiętaj o tym, że także i dziś, Pan Bóg zaprasza cię, aby iść razem z Nim tą najlepszą z dróg. Drogą, która jest przeznaczona dla Ciebie. (Można zakończyć szkółkę śpiewając razem z dziećmi piosenkę: „Mój Pan drogę zna” oraz modlitwą podczas której zrobimy koło i złapiemy się za ręce – jako symbol tego, że jesteśmy razem).

1. Wiersz biblijny

„Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane”. Ef 5,1

Pomoce: Wiersz zapisać na dużej kartce. Słowo „dzieci” zastępujemy obrazkami dzieci.

Przebieg: Osoba prowadząca szkółkę powinna wytłumaczyć wiersz. Zadaje dzieciom pytanie: *Kto to jest naśladowca?* (propozycje dzieci) *Ktoś kto naśladuje. Naśladować kogoś to wzorować się na kimś, zachowywać się podobnie do naśladowanej osoby. Dziecko patrząc na swoich rodziców, często ich naśladuje. Tak samo ja robiłam/robiłem w dzieciństwie i myślę, że wy także naśladowaliście czy naśladujecie swojego tatę, swoją mamę. Próbujecie powtarzać swoim zachowaniem to co oni robią.*

A w naszym wierszu są zapisane słowa, że mamy być naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, czyli starać się postępować tak jak On. A co Pan Bóg robił? (odpowiedzi dzieci) Właśnie. On pomagał, troszczył się.

(Najpierw osoba prowadząca szkółkę czyta wiersz. Następnie pokazuje ruchy, które dzieci powtarzając wiersz także wykonują, czyli naśladują ruchy prowadzącego, np.: prowadzący podnosi ręce, wszyscy też podnoszą ręce i powtarzają wiersz; prowadzący zaczyna podskakiwać, dzieci też zaczynają podskakiwać i powtarzają wiersz, itd.)

2. Prace plastyczne

A. Zawieszka

(obrazek zamieszczony za zgodą portalu św. Izydora www.isidorus.net)

Pomoce: załącznik „Zawieszka” czyli: Symbol Boga (trójkąt z napisem BÓG), krzyż, serce, kościół; nożyczki, wstążka lub sznurek, kredki, zszywacz, dziurkacz.

Przebieg: Najpierw należy pokolorować krzyż, serce, kościół, następnie wszystko należy wyciąć. W trójkącie robimy dziurkaczem otwór, przez który przeciągniemy wstążkę lub sznurek, tworząc oczko, za które powiesimy gotową pracę. Do trójkąta za pomocą zszywacza przymocowujemy krzyż, do krzyża serce, a do serca kościół (zobacz zdjęcia poniżej).

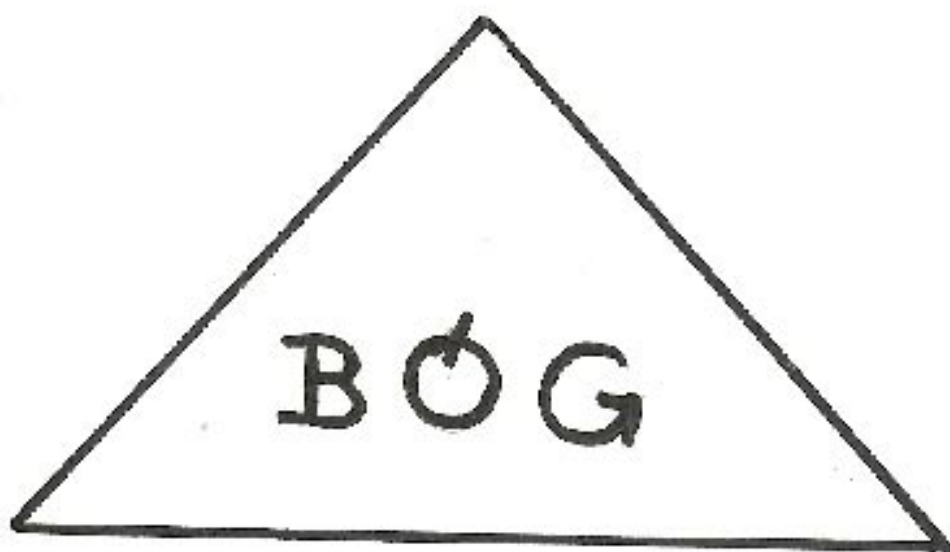

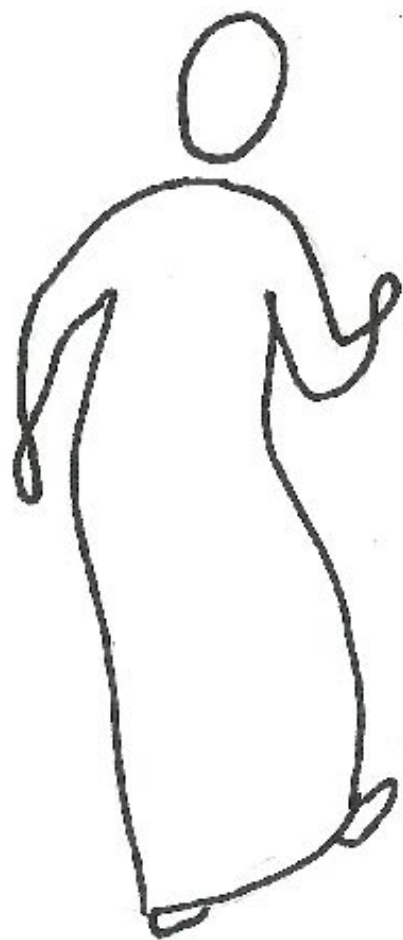
A. Zakładka

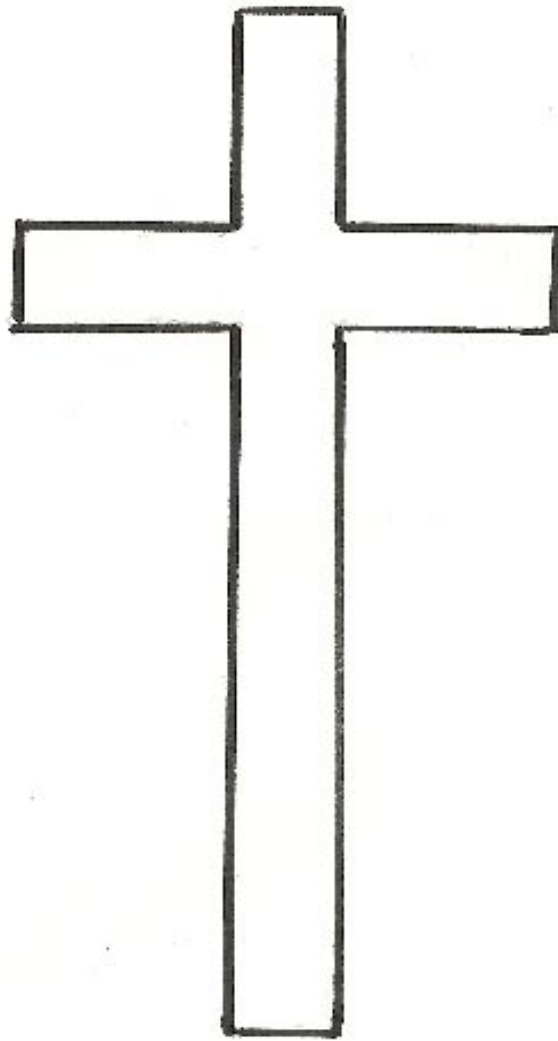
Pomoce: załącznik „Zakładka”, kredki, nożyczki, klej, kawałek wstążki, dziurkacz.

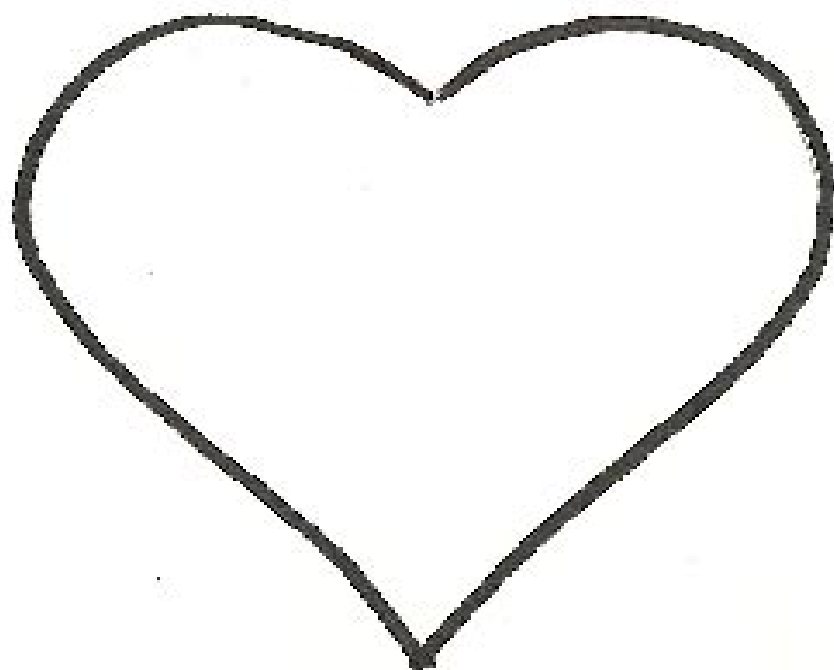
Przebieg: Wszystkie elementy z załącznika kolorujemy, następnie wycinamy. Prostokąt z załącznika, na którym zapisany jest wiersz, to zakładka, na którą przyklejamy pokolorowane elementy. Robimy w oznaczonym miejscu dziurkaczem otwór, przez który przeciągamy wstążkę. Zakładka już gotowa (zobacz zdjęcia).

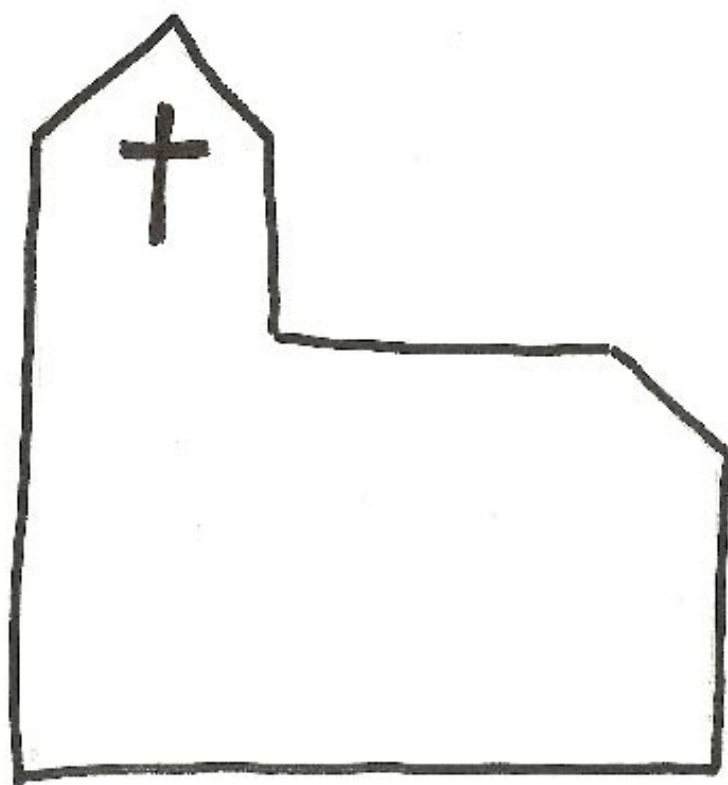

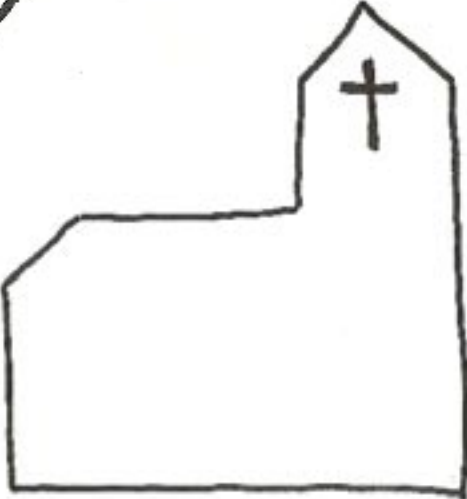
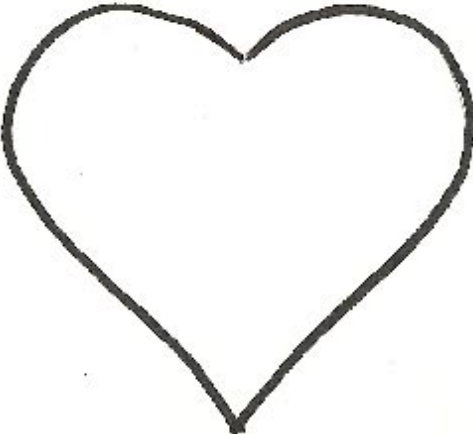
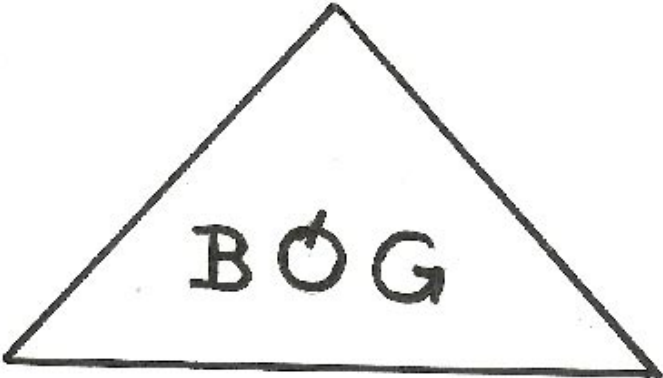

BĄDŹCIE WIĘC NAŚLADOWCAMI BOGA
JAKO DZIECI UMIŁOWANE.

EF 5,1

